

Zagadnienia na egzamin poprawkowy z języka polskiego

Kl. 1TF

1. Mitologia grecka.

2. Dramat antyczny - „Antygona”

- reguły kompozycyjne dramatu antycznego.

3. Biblia- znajomość: Ks. Hioba, Księgi Psalmów, Księgi Koheleta, Apokalipsy św. Jana.

4. Średniowiecze:

- wzorce parenetyczne epoki oraz teksty literackie, będące ilustracją danego wzorca;

- dwa sposoby ukazywanie Matki Bożej w średniowiecznej liryce, na przykładzie „Bogurodzicy” i „Lamentu świętokrzyskiego”;

- danse macabre na przykładzie „Rozmowy mistrza Polikarpa ze Śmiercią”.

5. Renesans:

- wzorce osobowe epoki (wzór szlachcica – ziemianina – M. Rej „Żywot człowieka poczciwego”);

- twórczość J. Kochanowskiego: „Pieśń XXIV”, „Pieśń V”, „Pieśń IX”, „Czego chcesz od nas, Panie...”; „Odprawa posłów greckich” (mit trojański; wizerunek władcy; realia polskie w dramacie).

Kl. 2TF

Oświecenie:

- twórczość I. Krasickiego: satyra „Pijaństwo”, „Świat zepsuty”, „Hymn do miłości ojczyzny”;

- Molier „Skąpiec”;

- W. Szekspir „Romeo i Julia”;

Romantyzm:

- twórczość A. Mickiewicza: ballady: „Romantyczność”, „Lilije” (cechy ballady romantycznej); dramaty: IV cz. „Dziadów” (romantyczna koncepcja miłości; Gustaw jako bohater werterowski); III

cz. „Dziadów”(metamorfoza bohatera; martyrologia młodzieży polskiej; mesjanizm; sceny oniryczne w dramacie i ich wymowa; Wielka i Mała Improwizacja – kim jest Konrad; obraz społeczeństwa polskiego na przykładzie sceny VII);

- „Sonety krymskie”; powieść poetycka „Konrad Wallenrod”(kostium historyczny, wallenrodyzm).

- J. W Goethe „Cierpienia młodego Wertera” (powieść epistolarna, werteryzm jako postawa romantyczna).

Kl. 3TŻT

Romantyzm:

- J. Słowacki „Kordian”;

- Z. Krasiński „Nie-Boska komedia” (wizerunek romantycznego poety; obraz rewolucji; providencjalizm; Hrabia Henryk i Pankracy jako przywódcy (wizerunek wodza);

- A. Mickiewicz III cz. „Dziadów” (metamorfoza bohatera; martyrologia młodzieży polskiej; mesjanizm; sceny oniryczne w dramacie i ich wymowa; Wielka i Mała Improwizacja – kim jest Konrad; obraz społeczeństwa polskiego na przykładzie sceny VII);

Pozytywizm:

- założenia programowe tzw. „warszawskiego pozytywizmu”;

- E. Orzeszkowa „Gloria victis”;

- M. Konopnicka „Mendel Gdański” (problem asymilacji mniejszości narodowej);

- F. Dostojewski „Zbrodnia i kara” (kreacja bohatera, motywy zbrodni, teoria „nadczołowieka”, przebieg procesu śledczego, relacja Raskolnikowa z matką, siostrą i Sonią);
- B. Prus „Lalka” (obraz społeczeństwa polskiego, polscy idealisci, rola pamiętnika Rzeckiego w jego życiu prywatnym i w powieści, charakterystyka Wokulskiego jako bohatera mającego cechy romantyka i pozytywisty).